

Arrest

nr. 130 970 van 7 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 8 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juli 2014.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2014 in plaats van 22 juli 2014.

Gelet op de beschikking van 1 juli 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juli 2014 in plaats van 19 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CHATCHATRIAN loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 23 mei 2013 het Rijk binnen en diende op 7 november 2013 een asielaanvraag in. Op 4 april 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, S. D. S. A. (...), verklaart de Braziliaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op 18 november 1984 in Jardim Felicidade, Belo Horizonte, Minas Gerais, Brazilië. Toen u een jaar of 12 was bent u met uw familie verhuisd naar Pedreira, Saõ Paulo. Van 2006 tot 2011 heeft u in Ierland gewoond om er te studeren. In 2011 keerde u terug naar Brazilië u woonde eerst enkele dagen in Pedreira, Saõ Paulo en ging toen een jaar naar Curitiba, Parana en vervolgens woonde u nog één jaar in Bairro Xangrila, Minas Gerais. Nadien ging u nog voor enkele dagen naar Pedreira, Saõ Paulo. U heeft een opleiding marketing gevolgd in Ierland. U werkte in verschillende hotels in Brazilië. U bent niet getrouwd. Uw ouders zijn gescheiden toen u nog klein was. Uw vader, M. S. D. S. (...) is overleden. Uw moeder, D. R. D. S. (...) woont met uw stiefvader in Pedreira. Uw 4 (half) broers wonen nog allemaal in Saõ Paulo, Brazilië.

U kreeg problemen door protestacties die u voerde tegen de lokale overheid van Pedreira en Curitiba. U kwam op tegen de corruptie en tegen de Wereldbeker voetbal van 2014. Voor uw vertrek naar Ierland streed u uw strijd alleen. In 2006 ging u studeren in Ierland. U dacht dat na uw terugkomst in 2011 alles beter zou zijn maar dat was niet zo. U bleef na uw terugkomst enkele dagen in Pedreira en kon de mensen informeren over de misbruiken begaan door de burgemeester en toen diende u naar Curitiba te vluchten. Hier voerde u op uw eentje protest tegen de lokale overheid. Toen u op een bepaald moment aan het protesteren was hebben de autoriteiten u in een ambulance gestoken en meegenomen naar een ziekenhuis voor onderzoek. U kon ontsnappen. In 2012 werd u ook nog eens opgepakt door de politie en 3 dagen vastgezet. Uw moeder kreeg u vrij. Na één jaar verhuisde u van Curitiba naar Minas Gerais. Hier waren er geen problemen. Uw moeder belde u op een bepaald moment op om te zeggen dat er mensen achter u zochten in Pedreira. Het werd gevaarlijk. U keerde nog enkele dagen terug naar Pedreira en verliet daarna Brazilië. Op 4 april 2013 kwam u aan in Ierland. Op 23 mei 2013 bent u doorgereisd naar België. Op 7 november 2013 vroeg u hier asiel aan.

Bij terugkeer naar Brazilië vreest u gedood te worden.

Ter staving van uw asielerlaas legt u uw paspoort, uw vervallen paspoort, een bundel foto's, een document over Ierland en uw identiteitskaart voor.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft en dit om de redenen die u hieronder kan lezen.

Rekening houdend met de vaststelling dat u pas 6 maanden na aankomst in België (u kwam aan op 23 mei 2013 en vroeg op 7 november 2013 asiel aan) en niet tijdens uw verblijf in Ierland (4 april 2013- 23 mei 2013)) asiel heeft gevraagd, dienen er ernstige vragen te worden gesteld betreffende uw nood aan bescherming. U hebt hier nochtans de kans toe gehad maar u verklaart dat u in Ierland geen asiel heeft aangevraagd omdat er geen nood was om asiel aan te vragen en u er reeds een studentervisum heeft gehad (gehoorverslag CGVS, p. 21). In België heeft u pas asiel aangevraagd toen u geen onderdak meer had en u geen andere oplossing zag dan asiel aan te vragen (gehoorverslag CGVS, p. 21-23). Men zou verwachten dat mocht u daadwerkelijk nood hebben aan internationale bescherming dat u deze zoekt en vraagt zodra dit mogelijk is maar er niet eerst nog 8 maanden mee wacht, en pas op het moment dat hij het huis wordt uitgezet en op straat staat (gehoorverslag CGVS, p. 22, 23) asiel aanvraagt. Dit ondermijnt de ernst van uw vrees en uw nood aan internationale bescherming. Deze vaststelling wordt nog versterkt door onderstaande vaststellingen.

Zo kunnen er ook een paar opmerkelijke opmerkingen met betrekking tot uw verklaringen gemaakt worden. Zo is het opmerkelijk dat u gearresteerd bent geweest en drie nachten opgesloten heeft gezeten maar niet meer weet wanneer dit was. U kan slechts zeggen dat u denkt dat het in 2012 was voor u naar Europa kwam (gehoorverslag CGVS, p. 14). Gezien uit uw verklaringen blijkt dat u zelden gearresteerd werd (gehoorverslag CGVS, p. 5 en 23) is het niet aannemelijk dat u niet zou weten wanneer het dan wel gebeurd zou zijn. Daarbij kan u ook niet duidelijk zeggen hoe u vrijgekomen bent, uw moeder zou voor u gesproken hebben maar verder heeft u er geen idee van (gehoorverslag CGVS, p. 14, 15). Het is weinig waarschijnlijk dat u uw moeder niet gevraagd zou hebben hoe ze u heeft vrij gekregen. Bovendien zou er nooit een klacht tegen u geweest zijn (gehoorverslag CGVS, p. 15, 20). Men zou u enkel opgesloten hebben om u te ontmoedigen verder te protesteren (gehoorverslag CGVS, p. 15). Daarenboven is het opmerkelijk dat u deze arrestatie niet vermeld heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U hiermee geconfronteerd vraagt u of die vraag u gesteld is (gehoorverslag

CGVS, p. 24) nochtans werd deze u wel degelijk duidelijk gesteld en heeft u er een antwoord op gegeven (zie vragenlijst p. 1 vraag 3.1). U verklaarde toen dat u enkel op uw 13de werd gearresteerd omwille van een kauwgom diefstal samen met uw neven (een andere reden dan u op het CGVS geeft voor uw arrestatie op uw 13de, namelijk omwille van gevechten met de politie gehoorverslag CGVS, p. 14)). Daar komt nog bij dat nog in het begin van uw gehoor aangeeft eigenlijk geen problemen met de politie te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 5). Deze vaststellingen ondermijnen uw geloofwaardigheid. Hierbij aansluitend is het eveneens opmerkelijk dat u toen u in Curitiba verbleef werd meegenomen met een ambulance en werd vastgehouden in een ziekenhuis (gehoorverslag CGVS, p. 12). Dit gebeurde toen u in uw eentje stond te betogen. Men belde toen niet de politie maar een ambulance (gehoorverslag, CGVS, p. 12). U kan echter eveneens niet zeggen wanneer dit zou geweest zijn, ergens in 2011 noch weet u naar welk ziekenhuis u werd gebracht (gehoorverslag, CGVS, p. 12). U denkt het Curitiba ziekenhuis maar bent dit niet zeker (gehoorverslag CGVS, p. 12). Het is niet aannemelijk dat u dit alles niet zou weten. Het werpt dan ook een schaduw op uw geloofwaardigheid. Verder zou u nooit enig probleem ondervonden hebben in Curitiba (gehoorverslag CGVS, p. 12). Hieruit blijkt dat u geen vrees dient te hebben in Curitiba. U heeft er immers één jaar verbleven en slechts eenmalig zou u (volgens uw verklaringen waar overigens geen geloof wordt aan gehecht) problemen ondervonden hebben. Mocht men u daadwerkelijk een gevaarlijk individu vinden kan men aannemen dat de overheid verdere acties zou ondernomen hebben.

U kreeg problemen in Pedreira omdat u protesteerde tegen de burgemeester (gehoorverslag CGVS, p. 12). Later, toen u er al meer dan één jaar weg was, is men u hiervoor beginnen zoeken. De burgemeester zelf heeft u nooit bedreigd of geweld gebruikt (gehoorverslag CGVS, p. 16, 17). De burgemeester van Pedreira waar u problemen mee had zou volgens uw verklaringen Hamilton Bernardes Junior zijn (gehoorverslag CGVS, p. 17). U gevraagd of hij nog burgemeester is antwoordt u eerst ontkennend om vervolgens te zeggen dat hij nog steeds de burgemeester is (gehoorverslag CGVS, p. 17). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de burgemeester van Pedreira heden Carlos Evando Pollo is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hij werd nog in oktober 2012 verkozen tot burgemeester (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Op dat moment bevond u zich nog in Brazilië, weliswaar niet in Pedreira, en aangezien u verklaarde nog steeds informatie te delen met uw achterban (gehoorverslag CGVS, p. 14, 25) en met uw familie (gehoorverslag CGVS, p. 10) is het dan ook opmerkelijk dat u niet zou weten wie de burgemeester is, zeker aangezien het feit u voornamelijk protesteerde tegen de burgemeester en opkwam tegen de wandaden begaan door hem. Deze vaststelling ondermijnt verder uw geloofwaardigheid.

Daarnaast is het nog opmerkelijk dat u na uw vluchtige doorgang in Pedreira (São Paulo) en uw één jarig verblijf in Curitiba, plaatsen die u beide zegt ontvlucht te zijn, nog één jaar in Minas Gerais verbleven heeft zonder problemen (gehoorverslag CGVS, p. 17, 18, 19). Uw moeder zou u hier in Minas Gerais gebeld hebben om te zeggen dat men naar u op zoek was in Pedreira en dan zou terug voor enkele dagen naar Pedreira gegaan zijn om afscheid te nemen van uw familie. Het is weinig aannemelijk dat ze u na meer dan een jaar nog steeds zoeken. Uw moeder zou u pas gebeld hebben om te zeggen dat men u zocht toen u terug in Minas Gerais woonde. Men zou echter achter u beginnen zoeken zijn toen u begon informatie te krijgen van Eduardo en nadat u sprak met de burgemeester (gehoorverslag CGVS, p. 16), het is dan ook niet duidelijk waarom uw moeder zolang zou gewacht hebben alvorens u te verwittigen dat men u zocht. Deze vaststelling is merkwaardig en draagt niet bij tot de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder heeft u heel weinig informatie over de personen die u zouden zoeken. Uw moeder en uw vriend Leandro zouden u beide verteld hebben dat er onbekende mensen achter u aanzaten maar verder heeft u geen informatie (gehoorverslag CGVS, p. 13, 16, 20). U weet niet wie ze zijn en u heeft ook nooit gevraagd aan uw moeder of uw vriend hoe zij wisten dat ze achter u aanzaten. Volgens uw verklaring zouden ze u deze informatie niet geven zelf al mocht u het vragen (gehoorverslag CGVS, p. 20). Het is opmerkelijk dat zij u deze informatie niet zouden geven daar zij weten dat deze informatie belangrijk kan zijn voor uw procedure. Men kan ook verwachten dat er u er meer op aangedrongen zou hebben gezien het belang van deze informatie. Het feit dat u achtervolgd werd is immers de concrete aanleiding voor uw vertrek uit Brazilië.

Daarnaast is het opmerkelijk dat u op DVZ verklaarde dat u eerst protesteerde in Curitiba en pas later in São Paulo (vragenlijst, p. 2 vraag 3.5). Op het CGVS echter verklaarde u al voor 2006 geprotesteerd te hebben, dus in Pedreira, São Paulo waar u toen woonde (gehoorverslag CGVS, p. 6, 20) en na uw terugkomst in 2011 zou u ook eerst actie gevoerd hebben in Pedreira, São Paulo. Pas na uw doortocht in São Paulo zou u naar Curitiba gegaan zijn en heeft u er op uw eentje geprotesteerd (gehoorverslag CGVS, p. 17, 19). Deze incoherente verklaringen ondermijnen andermaal uw geloofwaardigheid.

Bovendien vinden er in Brazilië recentelijk veel protesten plaats tegen de overheid en meer nog tegen de Wereldbeker voetbal van 2014 en de Olympische Spelen van 2016. U zou slechts een beperkte rol spelen in dit alles. Uw strijd is vooral gericht tegen lokale overheden. Uit uw verklaringen (gehoorverslag CGVS, p. 14) en uit informatie blijkt dat er vele protestacties plaatsvinden maar deze gaan niet altijd gepaard met geweldacties en problemen. Om aan te tonen dat er wel degelijk actie wordt ondernomen tegen protesteers haalt u de dood van Leonardo Morelli aan (gehoorverslag CGVS, p. 14). Dit voorbeeld kan niet als referentie gelden. Leonardo Morelli was de leider van de NGO Defensoria Social en journalist, hierdoor was hij gekend. Volgens uw verklaringen was u de leider in de kleine stad Pedreira (gehoorverslag CGVS, p. 3, 13) en daarna niet meer (gehoorverslag CGVS, p. 14, 18). U verklaarde de leider van de grote stad São Paulo zelf niet te kennen (hoewel u eerder verklaarde in contact te staan met andere leiders) (gehoorverslag CGVS, p. 13). U verklaarde eveneens dat u niet zo bekend bent (gehoorverslag CGVS, p. 26). Er zouden eveneens geen artikelen in de media over u verschenen zijn en u bent niet te zien in filmpjes op Youtube over de protesten (gehoorverslag CGVS, p. 15, 26). U heeft zelf ook niet deelgenomen aan betogingen (gehoorverslag CGVS, p. 16). U zou de mensen enkel geïnformeerd hebben over hun taken, zo heeft u ook nooit geweld gebruikt of vandalisme gepleegd (gehoorverslag CGVS, p. 25). In Curitiba zou u slechts op uw eentje geprotesteerd hebben (gehoorverslag CGVS, p. 14) terwijl er uit informatie blijkt dat er in Curitiba veel grote protesten plaats vinden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Deze zaken wijzen er niet op dat u voor de Braziliaanse autoriteiten als een gevaarlijk individu zou aanschouwd worden en dat ze u zouden willen schade toe brengen. Zelfs al zou het CGVS meegaan in uw verklaringen over uw drie dagen durende opsluiting (hetgeen niet zo is) zouden de autoriteiten, moesten ze in u daadwerkelijk een gevaarlijk individu gezien hebben, u niet zo gemakkelijk laten gaan hebben na drie dagen opsluiting. Daarnaast hebben ze ook nooit uw familie lastig gevallen (gehoorverslag CGVS, p. 16). Uit informatie die het CGVS gevonden heeft blijkt overigens dat de Braziliaanse overheid, met name de presidente Dilma Rousseff open staat voor gesprekken met de protesteers (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Al deze elementen ondermijnen het feit dat u gevaar zou lopen in Brazilië. Bovendien is het frappant dat u op uw facebookprofiel (Adenis Silva, gehoorverslag CGVS, p. 24) in een gesprek met een vriend Zoltan Babos voorstelt aan hem om naar Brazilië op bezoek te komen en dan zelf zegt dat u misschien terugkeert voor of tijdens de Wereldbeker (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Voor iemand die verklaart voor zijn leven te vrezen in Brazilië is dit een opmerkelijke uitspraak. Uiteraard doet dit uw geloofwaardigheid volledig teniet. Daarnaast dient er opgemerkt te worden dat het CGVS op de hoogte is van de algemene situatie in Brazilië en deze bij elke beslissing in overweging wordt genomen. Het is algemeen bekend dat er in Brazilië protesten plaats vinden tegen de Wereldbeker van 2014. U heeft echter, zoals hierboven werd uiteengezet, niet aangetoond dat u omwille van deze protesten problemen zou ondervinden bij terugkeer naar Brazilië. Ofschoon het CGVS op basis van uw verklaringen oordeelt dat u geen vrees kunt aantonen bij terugkeer naar Brazilië kan in het algemeen gesteld worden dat er bovendien geen enkele reden is waarom u zich niet in een andere regio van Brazilië kan vestigen zo u dat zou wensen, u heeft immers familie over heel Brazilië (gehoorverslag CGVS, p. 11) en heeft een opleiding genoten. U hebt het niet aannemelijk gemaakt dat u bij terugkeer naar Brazilië voor uw leven dient te vrezen. U hebt met andere woorden niet aangetoond dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet heeft. De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande vaststelling niet weerleggen. Uw paspoorten en identiteitskaart tonen uw identiteit aan en deze wordt niet betwist door het CGVS. Het document uit Ierland toont dat u er bent geweest maar houdt geen verband met uw problemen. Op de foto's die u neerlegt bent u niet te zien. Ze tonen de algemene situatie aan in Brazilië en daar wordt door het CGVS bij elke beslissing rekening mee gehouden. Deze foto's tonen echter niet aan dat u zelf problemen zou hebben in Brazilië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een artikel uit De Morgen "Braziliaans massaprotest tegen overheid en WK: "Blijf thuis!" dd. 18 juni 2013.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van artikelen 48, 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, de rechten van de verdediging en artikel 6 EVRM.

2.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is in casu niet het geval.

2.4. Het EHRM heeft in het arrest Maaouia van 5 oktober 2000 ondubbelzinnig gesteld dat geschillen betreffende de toegang tot, het verblijf op en de verwijdering van het grondgebied niet onder de toepassing van artikel 6.1 van het EVRM vallen. Derhalve zijn ook asielzaken uitgesloten van die verdragsbepaling. Verder heeft het EHRM zijn rechtspraak nadien meermaals bevestigd, onder meer in het arrest Mamatkulov en Askarov van 4 februari 2005. Volledigheidshalve kan erop worden gewezen dat het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 81/2008 van 27 mei 2008 hetzelfde standpunt inneemt en dat de vaste rechtspraak van de Raad van State in dezelfde zin is gevestigd. Het arrest Salduz verandert deze rechtspraak niet (RvS 26 maart 2013, nr. 223.003 en RvS 26 maart 2013, nr. 223.004).

Vermits artikel 6.1 van het EVRM niet van toepassing is op de asielprocedure, is de voorgestelde prejudiciële vraag niet relevant voor de oplossing van het geschil en moet zij niet worden gesteld. Op grond van artikel 267 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie is het Hof van Justitie van de Europese Unie bevoegd om bij wijze van prejudiciële beslissing een uitspraak te doen "over de uitlegging van de Verdragen" en "over de geldigheid en de uitlegging van de handelingen van de instellingen, de organen of de instanties van de Unie". Al valt het Belgische asielrecht binnen de werkingssfeer van het gemeenschapsrecht, de vraag over de verenigbaarheid van de Belgische asielprocedure met het gemeenschapsrecht valt buiten de voornoemde bevoegdheid van het Hof van Justitie van de Europese Unie (RvS 26 maart 2013, nr. 223.003 en RvS 26 maart 2013, nr. 223.004).

2.5. Omtrent de in het verzoekschrift aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitevinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn

vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

Nopens de status van vluchteling

2.6. Dat verzoeker niet onmiddellijk na het ontvluchten van zijn land van herkomst asiel heeft aangevraagd, haalt de geloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven wel degelijk onderuit. Immers kan van een asielzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij meteen na aankomst in een veilig land op zoek gaat naar internationale bescherming en ernstige inspanningen onderneemt om deze te bekomen. Het is dan ook niet ernstig dat verzoeker reeds sinds april 2013 in Ierland en mei 2013 in België verblijft, doch pas asiel aanvraag in november 2013. Hieruit kan alleszins blijken dat verzoeker internationale bescherming niet (dringend) nodig achtte, wat de door hem ingeroepen ernst van de vervolging sterk relativeert. Dat verzoeker in Ierland “studeerde en een studentervisum had” doet hieraan geen afbreuk. Evenmin kan uit deze terechte vaststelling van de commissaris-generaal enig vooroordeel blijken. De commissaris-generaal heeft immers bij de beoordeling alle elementen in rekening gebracht in het licht van het geheel van de motieven. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

2.7. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

2.8. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

2.9. Verzoeker haalt twee incidenten aan, doch kan deze niet in de tijd noch qua plaats situeren, legt hierover tegenstrijdige verklaringen af en kan geen enkel document ter adstructie voorleggen, wat niet aanvaardbaar is bij een driedaagse arrestatie, noch bij een ziekenhuisopname. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat, voor zover überhaupt al waarachtig, *quod non*, de ziekenhuisopname een vervolging zou inhouden, deze incidenten met elkaar verbonden zouden zijn, en in geval van de voorgehouden arrestatie, dat deze onrechtmatig zou zijn, noch dat hij dientengevolge een vrees zou moeten koesteren ten opzichte van de Braziliaanse autoriteiten. Verzoeker beperkt zich tot loutere beweringen.

Verzoeker is verder niet ernstig waar hij meent dat, daar waar hij op DVZ verklaarde dat hij eenmaal, op zijn 13de, werd gearresteerd voor kauwgomdiefstal met zijn neven terwijl hij op het gehoor stelde dat hij in 2012 drie dagen gearresteerd werd, deze tegenstrijdigheid niet van aard is om tot de ongeloofwaardigheid te besluiten, temeer verzoeker evenmin enige nuttige toelichting aangaande zijn vrijlating kan geven. Immers het betreft diverse tegenstrijdigheden over de kern van het asielaanvraag en

geenszins kleine tegenstellingen of vergetelheden zoals het verzoekschrift voorhoudt. Verzoeker heeft evenmin ter gehoor direct aangegeven dat zijn verklaringen onvolledig waren, zoals in het verzoekschrift wordt beweerd, noch kan blijken dat de commissaris-generaal verzoekers vrees niet heeft onderzocht gezien de uitgebreide motivatie ter zake, die de Raad bijtreedt. Daarenboven wordt de asielzoeker er bij het invullen van de vragenlijst op gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker echter geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de DVZ. De verklaringen van verzoeker en de vragenlijst werden verzoeker voorgelezen in het Engels en door hem ondertekend. Verzoeker was aldus in de gelegenheid om naar aanleiding van deze vragenlijst bijkomende opmerkingen te maken of correcties aan te brengen, doch heeft geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst, noch met betrekking tot de communicatie tussen de tolk en hemzelf, ook niet ter gelegenheid van het interview op het CGVS wanneer hem daarover uitdrukkelijk gevraagd werd. Verzoekers opmerking komt dus voor als een *post factum* bewering, is niet enkel ongegrond, maar eveneens laattijdig. Overigens is dit slechts één element naast talrijke andere elementen in de motivering zodat per hypothese dat dit element buiten beschouwing zou moeten gelaten worden, *quod certe non*, op zich evenmin zou kunnen leiden tot een ander beoordeling.

2.10. Het volstaat verder niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene krantenartikelen dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146). Dat er rellen waren naar aanleiding van het WK voetbal, wordt niet ontkend doch verzoeker kan op geen enkele manier adstrueren dat hij hierbij betrokken was, laat staan vervolging moet vrezen, temeer hij zelfs niet eens deelnam aan de betogingen (gehoor p. 16). Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat hij louter omwille van een kritische ingesteldheid in de negatieve belangstelling zou staan van de Braziliaanse autoriteiten, temeer hij evenmin melding maakt van een aanklacht of procedure (gehoor p. 15, 20) noch een beroep op een advocaat, mensenrechtenorganisatie heeft gedaan (gehoor p. 25). Indien verzoeker beweert dat hij de leider van de protesten in Pedreira in Sao Paulo was, terwijl hij de leider van Sao Paulo zelfs niet kent, dan laat hij na dit ook maar enigszins te adstrueren terwijl hij onder meer publiek ageerde via sociale media en bijeenkomsten zou geleid hebben, en terwijl hij kritische gesprekken met een burgemeester vermeldt en uitspraken en links op Facebook, You Tube en internet aanhaalt, met "een groep van vrienden" (gehoor p. 8, 11-13) . Verzoeker komt niet verder dan beweringen. Indien er verder kan aangenomen worden dat er corruptie voorkomt in Brazilië, dan maakt verzoeker geenszins aannemelijk dat deze corruptie dermate is doorgedrongen in alle maatschappelijke geledingen dat zij alle administratieve, politionele of gerechtelijke klachten of procedures zou hypothekeren, minstens laat hij gezien de op hem rustende bewijslast, na dit aan te tonen zodat dit geenszins een schending van de zorgvuldigheidsplicht kan uitmaken.

2.11. Verzoeker brengt geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van onterechte verwijten naar het CGVS ("*Het is alsof de verwerende partij enkel wil onthouden dat zij bepaalde dingen niet gezegd heeft op haar interview bij de DVZ*"), het geven van gefabriceerde post-factum verklaringen, het formuleren van bonte, ongestaafe beweringen ("*dat zij in Brazilië geen aangifte kan doen van de feiten die zijn gebeurd omdat de regering iedereen die in opstand komt op een stille manier het zwijgen oplegt*") en het maken van persoonlijke vergoelijkningen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.13. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.14. Verzoeker vroeg tevens de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, en hij geenszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

2.15. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK